

מ"ת 3306/07/15 - מדינת ישראל נגד מרק פודובדוב

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

15 יולי 2015

מ"ת 3306-07-15 מדינת ישראל נ' פודובדוב

3305-07-15

לפני כבוד השופטת נועה חקלאי
המבקשת
נגד
המשיב
מרק פודובדוב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד חופית אבקסיס

ב"כ המשיב - עו"ד ארז אמיגה

המשיב בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בטרם תידון שאלת מסוכנתו של המשיב והתנאים שיש בהם כדי לאיין מסוכנות זו מצאתי לקבוע ראשית כל אם קיימות ראיות לכאורה לעבירות שמיוחסות למשיב בכתב האישום.

הצדדים אינם חלוקים על כך שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא ביטוח ובזמן פסילה. הצדדים היו חלוקים על קיומן של ראיות לכאורה בדבר נהיגה בשכרות. העיון בתיק החקירה מעלה כי המשיב לא שיתף פעולה עם השוטרים מבחינה זו שסירב לבצע בדיקת נשיפון וסירב לבצע בדיקת מאפיינים. מרישומי השוטר שלום הרוש עולה כי למשיב היה ריח אלכוהול חזק, הופעה מסודרת והתנהגות רדומה. השוטר הרוש התרשם כי המשיב תחת השפעת אלכוהול ברמה בינונית. השוטר הרוש רשם בסעיף 8 כי דרש מהמשיב למסור בדיקת נשיפה וכי המשיב סירב. לפי הרשום בדו"ח הפעולה הבקשה נעשה בשעה 14:20. סעיף 8 לדו"ח הפעולה הינו סעיף שכל מה שנדרש מהשוטר הוא למלא X במשבצת הנכונה. ב"כ המשיב הפנה לכך שלהבדיל מדו"ח הפעולה בהודעה שמסר השוטר הרוש במשטרה ציין כי הריח חזק של אלכוהול, ראה את המשיב מדבר בכבדות עם עיניים אדומות ובנקודה הזו עזב את המשיב והביא את הרכב של המשיב לתחנה. למעשה, לפי ההודעה שלו עולה לכאורה, כך לטענת ב"כ המשיב, כי הטיפול של השוטר הרוש במשיב הסתיים לאחר שנעצר ולא בשעה 14:20 כפי שנרשם בדו"ח הפעולה. זאת ועוד, ב"כ המשיב מפנה בדו"ח העיכוב שממנו עולה כי בשעה 14:20 כבר הובא המשיב לתחנה (וכאמור השוטר הרוש

הגיע לתחנה ברכבו של המשיב ובנפרד ממנו).

באשר לדו"ח שרשם השוטר פרוים, השוטר פרוים מסביר בצורה מפורשת כי ביקש מהמשיב בנשיפון אלקטרוני, הסביר לו שזאת בדיקה ראשונית אך המשיב סירב להיבדק. השוטר פרוים הסביר למשיב שסירובו לבדיקה הראשונית הוא ייחשב כאילו הוא נוהג בשכרות וצפוי לעונשים הקבועים בחוק. השוטר פרוים מציין כי המשיב ישב מולו ונדף ממנו ריח אלכוהול חזק ודיבורו היה כבד ואיטי.

צודק ב"כ המשיב כי המשיב לא הוחתם על הטופס בהתאם להלכה ארביב.

בשלב זה של הדיון בית המשפט לא נכנס לשאלות של משקל ומרגע שבדו"ח הפעולה רשם השוטר הרוש כי הסביר למשיב את החובה למסור בדיקת נשיפה וכי המשיב סירב הריש עמד לכאורה בדרישות הקבועות בחוק לצורך קיומה של חזקת השכרות מכוח סירוב. עם זאת, לא ניתן להתעלם מדבריו של ב"כ המשיב ומהפגמים שהעלה בטיעונו.

לאור כל האמור, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לעבירת השכרות המיוחסת למשיב מכוח סירוב אך אני קובעת כי קיים כרסום בעוצמת הראיות.

באשר לשכרות מכוח השפעת אלכוהול בהעדר בדיקת המאפיינים ובהעדר הטופס שנדרש על פי הלכת ארביב אני קובעת כי גם בעניין זה יש כרסום מסוים.

באשר ליתר העבירות המיוחסות למשיב, לאחר שעיינתי בתיק החקירה ובהסכמת ב"כ המשיב - אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה גם ליתר העבירות המיוחסות למשיב.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח ונהיגה בשכרות.

בתחילת הדיון קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב אם כי יש כרסום ביחס לעבירה של נהיגה בשכרות.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותרת ב"כ המבקשת להעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב כי ניתן בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר. עוד טוען ב"כ המשיב כי לא התקיימו הנסיבות החריגות המצדיקות החזרה למעצר מי ששוחרר. כן מציין ב"כ המשיב כי לאור הכרסום בראיות יש אף להקל בתנאי השחרור בהם משוחרר עד כה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפני בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל

לא זו אף זו המשיב שבפניי כבר שוחרר לחלופת מעצר ולמעשה מיום 11/07/15 שוהה בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח הוריו.

צודק ב"כ המשיב כי בבש"פ 222/89 מדינת ישראל נ' צוברי נקבעה הלכה לפיה כי הכלל הוא שמי שמשוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה

עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.

ראו גם בש"פ 1237/04 מ"י נ. ואדים גיאסוב ואח':

"לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר מתבקש בית המשפט להורות על מעצרו מחדש של מי ששוחרר משכבר, הרי ששומה עליו ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר בנאשם שכבר שוחרר ממעצר (ראה בש"פ 932/89 אלטורי נ. מ"י תק-על 105)"

בניגוד לטענת ב"כ המבקשת, לא מצאתי כי בעניינו של המשיב התקיימו התנאים שנקבעו בהלכת צוברי. המשיב לא הפר את תנאי שחרורו. המשיב מתייצב לכל הדיונים בזמן ועומד בתנאים שנקבעו לו.

בניגוד להחלטה שניתנה בתיק מ"י 3192-07-15 פסיקה אשר אליה הופניתי על ידי ב"כ המבקשת במקרה שבפניי מדובר בעבירה ראשונה של נהיגה בשכרות ולא עבירה חוזרת. זאת ועוד שם המשיב הגיע עצור ולא משוחרר כפי שבמקרה שבפניי.

בעניין עמ"ת 5544-08-12 אף הוא אין עניינו דומה משום ששם העורר הגיע כשהוא עצור ולא לאחר ששוחרר כפי שבמקרה שבפניי.

בעניין ע"ח 34487-01-13 אומנם שם נעצר העורר לאחר ששוחרר במסגרת בקשה למעצר ימים אלא ששם מדובר במי שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה למשך שנה ולמי שנתפס נהג בפעם השמינית לכאורה בזמן פסילה ולכן בנסיבות שם המסוכנות הייתה חריגה בחומרתה והצדיקה מעצרו של העורר למרות ששוחרר במסגרת מעצר הימים.

בנסיבות התיק שבפניי לאור העובדה שמדובר באירוע נהיגה ראשון של המשיב, הגם שמדובר באירוע חמור ביותר, ולאור העובדה שלא תלוי ועומד כנגד המשיב מאסר מותנה בר הפעלה ולאור העובדה שאין בעברו של המשיב הרשעות בגין הפרת הוראה חוקית ולאור העובדה כי לא נטען שהמשיב הפר את תנאי שחרורו עד כה מצאתי כי לא התקיימו התנאים החריגים המצדיקים מעצרו של המשיב לאחר שכבר שוחרר.

באשר לחלופת מעצר:

במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב מפקח נוסף בדמות אחיו של המשיב שהינו חייל בשירות סדיר המשרת בכלא 4 בתפקיד סוהר. בנוסף, נבחנו פעם נוספת הוריו של המשיב ואף ניתנה לב"כ המבקשת הזדמנות לחקור אותם בחקירה נגדית.

הקשבתי קשב רב לערבים המוצעים התרשמתי מאוד מרצונם להתגייס ולעזור למשיב ככל יכולתם והתרשמתי כי הם מבינים את משמעות הפיקוח וכי היה להם ניסיון קודם, מוצלח, בפיקוח על המשיב.

לאור האמור, מצאתי כי ניתן ליתן במשיב את מידת האמון הדרושה על מנת להורות של שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בפיקוח בני משפחתו.

בשל עברו הפלילי של המשיב ובשל חומרת האירוע נשוא תיק זה לא מצאתי כי ניתן להספק בחלופת מעצר הפחותה ממעצר בית מלא, אף לא לאור הכרסום שמצאתי בעבירה לעניין השכרות.

משמצאתי כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה בתנאים מגבילים, ומששקלתי את

השיקולים לקביעת ערובה על פי הקבוע בסעיף 46 לחוק, הנני מורה על שחרורו של המשיב, בכפוף להמצאת ערובה להלן ובתנאים הקבועים בסעיף 48 (א) רישא לחוק בנוסף לאלו המפורטים בהחלטתי כדלקמן:-

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה ברחוב בן יהודה 5/10, שדרות, תחת פיקוחם המלא של פודובדוב סרגיי או פודובדוב אידה או פודובדוב דוד (להלן: "הערבים") ותאסר יציאתו משם במשך כל שעות היממה, למעט עפ"י החלטה מפורשת של בית המשפט וגם זאת בליווי צמוד של אחד הערבים.

ב. הסכום שהפקיד המשיב בסך 10,000 ₪ במסגרת תיק מ"י 20214-07-15 יישאר מופקד להבטחת תנאי השחרור בתיק זה.

ג. הערבות הצמית בסך 5,000 ₪ שחתמו המשיב והוריו יישארו בתוקף עד לתום ההליכים להבטחת תנאי שחרורו של המשיב בתיק זה.

ד. תחתם ערבות צד ג' של פודובדוב דוד על סך 5,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

ה. מובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיב, וכן לפקח על תנועות המשיב באופן הדוק ובאופן שאחד מן הערבים לפחות ימצא במחיצתו 24 שעות ביממה. ועוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ו. מורה על פסילתו של המשיב מלנהוג וזאת עד לתום ההליכים נגדו. לאור היותו של המשיב בלתי מורשה לנהיגה תנפיק מזכירות בית המשפט אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון.

ז. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיב יהיה רשאי לצאת מכתובת מעצר הבית ביום 17/07/15 משעה 10:00 עד השעה 11:00 בליווי אחד המפקחים על מנת להשתתף באזכרה שנערכת לסבו בבית העלמין בשדרות.

המשיב יהיה רשאי לצאת מכתובת מעצר הבית ביום 21/07/15 בשעה 09:00 ועד השעה 11:00, בליווי אחד המפקחים, על מנת להתייצב בקופת חולים כללית בשדרות לצורך בדיקה רפואית.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי , שופטת